

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Haplové a soudkyň JUDr. Jarmily Ďáskové a JUDr. Evy Lukotkové v právní věci žalobce **R. S.**, bytem, právně zastoupeného JUDr. Josefem Kopřivou, advokátem, se sídlem 110 00 Praha 1, Vodičkova 709/33, proti žalovanému **Policejnímu prezidentu**, se sídlem 170 89 Praha 7, Strojnická 27, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 1. 2013, č. j. ...

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Policejního prezidenta ze dne 11. 1. 2013, č. j. se z r u š u j e a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady soudního řízení ve výši 19.464 Kč do 30-ti dnů od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce JUDr. Josefa Kopřivy, advokáta AK se sídlem 110 00 Praha 1, Vodičkova 710/33.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného ze dne 11. 1. 2013 výše uvedeného čísla jednacího bylo zamítnuto odvolání žalobce podané proti rozhodnutí ředitele Krajského ředitelství Policie Zlínského kraje ve věcech kázeňských č. ... se dne 17. září 2012, kterým byl podle § 189 odst. 1 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů a v § 2 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích ve znění pozdějších předpisů, uznán vinným ze spáchání jednání, které má znaky přestupku proti majetku podle ust. § 50 odst. 1 písm. a) ve spojení s ust. § 2 zákona č. 200/1990 Sb., neboť v blíže nezjištěné době od 17. července 2012 do 28. 8. 2012 pro blíže nezjištěnou osobní potřebu použil hotovostní finanční prostředky vybrané od přestupců za uložené blokové pokuty v celkové hodnotě 4.000 Kč a způsobil tak České republice, Krajskému ředitelství policie Zlínského kraje škodu ve výši 4.000 Kč a podle § 51 zákona č. 361/2003 Sb., mu byl uložen kázeňský trest odnětí služební hodnosti vrchní asistent. Napadené rozhodnutí bylo potvrzeno.

Proti výše uvedenému rozhodnutí podal žalobce včas žalobu ze dne 31. 1. 2013, kde namítal, že žalovaný se nevypořádal se všemi námitkami podanými v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Především namítl, že uložený kázeňský trest odnětí služební hodnosti odporuje zásadě přiměřenosti, jíž se řídí nejen správní řízení, ale také řízení ve věcech služebního poměru. Trest má být přiměřený okolnostem spáchání přestupku, jeho následkům, míře zavinění apod. Skutečnost, že žalobce použil peníze za vybrané pokuty, nepopřel, a peníze vrátil. Použil je nikoli s úmyslem si je ponechat, ale donutila ho k tomu momentální tíživá sociální situace. Neargumentoval ztrátou, odcizením ani jinými výmluvami, jak se to v praxi mnohdy stává. Finanční prostředky by vrátil i bez toho, že kontrola jejich použití zjistila. Podle ust. § 186 odst. 7 zákona o služebním poměru se kázeňský trest odnětí služební hodnosti ukládá za jednání, které má znaky přestupku a je v rozporu s požadavky kladenými na příslušníka. Služební funkcionář spatřoval rozpor s požadavky kladenými na příslušníka také v porušení služebního slibu a etického kodexu Policie ČR. Porušení služebního slibu se dopustí každý příslušník i bagatelním kázeňským přestupkem. To platí ještě výrazněji o porušení etického kodexu. Důkazem o tom, že služební slib sám o sobě z hlediska právního posouzení nezakládá konkrétní povinnosti příslušníka, je následující přehled povinností vyjádřených sice ve služebním slibu, ale konkrétně zakotvených v jiných ustanoveních zákona o služebním poměru. Služební slib neobsahuje žádné konkrétní povinnosti příslušníků, ale pouze obecně popisuje povinnosti stanovené v jiných ustanoveních zákona o služebním poměru, případně v dalších právních předpisech. Je proto naprosto nadbytečné spojovat s porušením služebního slibu jakoukoliv samostatnou právní odpovědnost, například ve vztahu k odpovědnosti za kázeňský přestupek, protože právní úprava kázeňské odpovědnosti za porušení konkrétní povinnosti příslušníka je zcela vyhovující. Z porušení právních předpisů a nikoliv služebního slibu, by měla vycházet také sankční opatření v oblasti personální, tzv. propuštění ze služebního poměru. Žalobce vidí v hodnocení jeho jednání zneužití ze strany služebního funkcionáře, aby dosáhl jeho propuštění ze služebního poměru.

Namítl i porušení zásady objektivnosti při rozhodování o jeho jednání. Za důkaz považuje postup služebního funkcionáře a dalších nadřízených ve vztahu k žalobci ještě před zahájením řízení, v době jeho vedení i poté. V červenci 2012 bylo na žalobce vedoucím obvodního oddělení Policie Napajedla zpracováno průběžné hodnocení se závěrem, že dosahuje dobrých výsledků ve výkonu služby s výhradami. Z tohoto průběžného hodnocení pak bylo vycházeno při posuzování jeho jednání přestupku a nebylo přihlédnuto k tomu, že s tímto hodnocením žalobce nesouhlasil.

Své jednání nezapíral, na rovinu přiznal, že nemá finanční prostředky v pořádku, protože musel řešit nálehavý problém a z bloků si půjčil. Byl přesvědčen, že když vše řekne na rovinu, aniž by cokoli zapíral, bude vedoucí příslušník postupovat tak, jak se postupovalo v ostatních případech. Následně bylo mu sděleno, že má odevzdat klíče, bloky a služební zbraň. Jaký důvod byl k těmto opatřením, to lze jen těžko pochopit. Jednalo se o protiprávní postup, neboť nebylo důvodu mu bránit ve výkonu služby, ani odebrat zbraň. Odebrání zbraně je v přímém rozporu s čl. 14 závazného pokynu policejního prezidenta č. ..o zabezpečení, přidělování a nošení služebních zbraní, střeliva a munice v Policii ČR. Následně vykonával službu beze zbraně, a to i v jednočlenné hlídce. Byl přerazen ze směnného režimu služby na režim jednosměnný. 10. 9. 2012 bylo proti němu zahájeno další kázeňské řízení pro nedodržení přestávky na jídlo a odpočinek, které však bylo zastaveno.

Vzhledem k tomu, že žalovaný se nevěnoval dostatečným způsobem jeho odvolacím námitkám a především se nevěnoval nepřiměřenosti kázeňského trestu, žalobce navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí a přiznání nákladů řízení.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 8. 4. 2013 odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí s tím, že skutkové zjištění je v daném případě nesporné a má oporu ve spisovém materiálu. Žalobce použil finanční hotovost vybranou od přestupců za uložené pokutové bloky v celkové hodnotě 4.000 Kč a dopustil se tak jednání, které má znaky přestupku proti majetku podle ust. § 50 odst. 1 písm. a) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích. Právní hodnocení zjištěného skutkového stavu je přesvědčivé a postihuje jednání žalobce. Služební funkcionáři identifikovali znaky skutkové podstaty přestupku proti majetku. Současně se vypořádali s další podmínkou stanovenou v zákoně, která musí být splněna, aby mohl být uložen kázeňský trest odnětí služební hodnosti, dostatečným a přezkoumatelným způsobem vyložili pojem jednání, které je v rozporu s požadavky kladenými na příslušníka. Prvostupňový služební funkcionář v této souvislosti odkázal na ust. § 45 zákona a rozkaz policejního prezidenta č. ... o profesní etice Policie ČR. Námitky žalobce stran povahy etického kodexu a služebního slibu jsou nedůvodné. V případě, že se příslušník při vzniku služebního poměru ke složení slibu nedostaví, nebo odmítne složit služební slib a nebo jej složí s výhradami, služební poměr mu nevznikne. Služební slib má tudíž normativní povahu.

V obecné rovině připomíná žalovaný, že posláním policie a jejich jednotlivých příslušníků je ochrana veřejného zájmu. Žalobcovo jednání mající znaky přestupku bylo navíc učiněno v souvislosti s výkonem služby, což bezpochyby ohrožuje autoritu a postavení policie. Z okolností případu je zřejmé, že uložený kázeňský trest odnětí služební hodnosti je v daném případě přiměřený a odpovídá individuálním zvláštnostem případu. Okolnosti spáchání skutku v žádném případě nesnižují žalobcovu míru zavinění. Policista nemůže hradit svoje potřeby z vybraných pokut, je zřejmé, že svoji finanční situaci měl řešit zcela jiným způsobem. Žalobcem uváděné vztahy na pracovišti a další okolnosti výkonu služby jsou ve vztahu ke spáchanému jednání a uloženému kázeňskému trestu vedlejší. Závěrem navrhl zamítnout podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.

Ve věci bylo nařízeno jednání na den 21. 1. 2014, kde žalobce k věci uvedl, že se dopustil nesprávného jednání, na druhé straně však udělal hloupost, že se přiznal. Pokud by se nepřiznal, dostal by jiný mírnější kázeňský trest. Přímo na pracovišti bylo praxí, že se umožňovalo policistům dorovnat si své finanční záležitosti, tím myslí vybrané finanční prostředky za uložené blokové pokuty. Ti, kteří sdělili, že peníze třeba ztratili, dostali za to nějaký mírný kázeňský trest, nikoliv takový, jako žalobce. Sám uvedl, že v té době byl v tíživé finanční situaci, peníze potřeboval a skutečnost, že si peníze ponechal, vyšla najevo, při prováděné roční kontrole bloku a odevzdání finančních prostředků, kdy ihned sám upozornil na to, že finance má v nepořádku a že si peníze musel ponechat, protože je potřeboval. Peníze pak dodatečně vrátil asi za 3 dny po provedené kontrole, takže je měl vypůjčené asi 5 dnů. Poté následoval postih jak je v napadeném rozhodnutí a v žalobě popsán. Neměl v úmyslu si peníze ponechat, zpronevěřit je, chtěl je opravdu vrátit. Na doplnění uvedl, že bylo s žalobcem vedeno ještě další kázeňské řízení, které bylo ukončeno jeho zastavením. Přístup k jeho osobě ze strany nadřízených považuje za šikanózní jednání a je pro něho nepochopitelné, že byl na počátku roku 2012 služebně povýšen a v průběhu téhož roku následoval kázeňský trest, který je předmětem tohoto řízení. Kázeňský trest pro něho znamenal propuštění ze služebního poměru. Na pracovišti byl svědkem několika případů, že

za stejný skutek byl policista přeřazen na jiný služební pobyt, např. na jiné oddělení. Svou záležitost konzultoval s náměstkem pro vnější službu s plukovníkem V., který mu řekl, že tuto záležitost by nikdy stejně neprojednával. K důkazu předložil rozhodnutí vedoucího územního odboru Brno-venkov, Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje ve věcech kázeňských ze dne 22. 11. 2013, č. j. ..., kdy jiný kolega byl uznán vinným ze spáchání kázeňského přestupku podle § 50 odst. 1 zákona o přestupcích porušením služební kázně podle ust. § 45 odst. 1 písm. a) zákona ve spojení s ust. § 46 odst. 1 zákona tím, že si řádně a svědomitě neplnil služební povinnosti příslušníka vyplývající z § 94 odst. 1 zákona, a to vykonávat službu tak, aby nedošlo ke škodě na majetku bezpečnostního sboru. Jednalo se o ztrátu přidělených pokutových bloků a podle ust. § 186 odst. 8 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru bylo upuštěno od potrestání, neboť k nápravě příslušníka postačí samostatné projednání kázeňského přestupku.

Zástupce žalovaného k věci uvedl, že žalobce neuvedl žádné nové skutečnosti týkající se skutkových zjištění ve věci. Kázeňské řízení, které bylo vůči němu poté vedeno bylo zastaveno a pokud se týká předmětného řízení, které vyústilo ve vydání napadeného rozhodnutí, kdy si žalobce finanční prostředky za vybrané pokuty ponechal a kdy je vrátil, odkázal na záznam z ústního jednání, kde je vše podrobně uvedeno.

Zástupce žalobce závěrem navrhl vyhovění žaloby, žalovaný navrhl zamítnutí žaloby z důvodu výše popsanych.

Přestupkem je zaviněné jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti a je za přestupek výslovně označeno v tomto nebo jiném zákoně, nejde-li o jiný správní delikt postižitelný podle zvláštních právních předpisů a nebo o trestní čin (§ 2 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích).

Podle § 50 odst. 1 téhož zákona, přestupku se dopustí ten, kdo

- a) úmyslně způsobí škodu na cizím majetku krádeží, zpronevěrou, podvodem nebo zničením či poškozením věci z takového majetku, nebo se o takové jednání pokusí,
- b) úmyslně neoprávněně užívá cizí majetek nebo si присvojí cizí věc nálezem nebo jinak bez přivolení oprávněné osoby,
- c) úmyslně ukryje nebo na sebe nebo jiného převede věc, která byla získána přestupkem spáchaným jinou osobou, nebo to, co za takovou věc bylo opatřeno.

Podle odst. 2 výše uvedeného ustanovení za přestupek podle odst. 1 lze uložit pokutu do 15.000 Kč. Podle § 51 odst. 1 zákona č. 361/2003 Sb. o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, příslušníkovi se ukládá kázeňský trest

- a) písemné napomenutí,
- b) snížení základního tarifu až o 25 % na dobu nejvýše 3 měsíců,

- c) odnětí služební medaile,
- d) odnětí služební hodnosti,
- e) pokuta,
- f) propadnutí věci, nebo
- g) zákaz činnosti.

Podle odst. 2 kázeňské tresty uvedené v odst. 1 písm. e) až g) lze uložit pouze za jednání, které má znaky přestupku. Lze je uložit společně, popřípadě společně s kázeňskými tresty uvedenými v odst. písm. a) a c). Podle odst. 3 pokuta se ukládá příslušníkovi ve výši, kterou pro přestupek stanoví zvláštní právní předpis. Podle § 189 zákona o služebním poměru při projednávání jednání, které má znaky přestupku se postupuje podle zvláštního právního předpisu tj. zákona o přestupcích.

Podle § 186 odst. 7 kázeňský trest odnětí služební hodnosti se ukládá za kázeňský přestupek se zvlášť škodlivým následkem, za porušení povinnosti vyplývající z omezení práv příslušníka, za jednání, kterým příslušník poruší služební slib, za opakované spáchání kázeňského přestupku se škodlivým následkem, jestliže předcházející uložení kázeňských trestů nevedlo v období 3 let k obnovení služební kázně příslušníka, ze jednání, které má znaky přestupku a je v rozporu s požadavky kladenými na příslušníka a nebo za opakované dosahování neuspokojivých výsledků ve výkonu služby uvedené v závěru služebního hodnocení.

Soud provedl šetření ze správního spisu zejména z úředního záznamu npor. H. o zjištění schodku u pprap. S. ze dne 29. 8. 2012, ze založených dokladů dokládajících stav hodnoty cenin u žalobce, vyúčtování ke dni 28. 8. 2012, kdy byl zjištěn schodek ve výši 4.000 Kč, dopisem žalobce vedoucího Územního odboru Zlín plukovníku Mgr. V. K. ze dne 5. 9. 2012, hodnocením žalobce bez data založené na straně 46 správního spisu, přehled o odměnách a trestech založený na straně 64 správního spisu. Ze správního spisu bylo dále zjištěno, že bylo zahájeno dne 4. 9. 2012 řízení ve věcech kázeňských o jednání, které má znaky přestupku proti majetku podle § 50 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích. Žalobce je převzal 4. 9. 2012. Ze záznamu o ústním jednání ze dne 10. 9. 2012 bylo zjištěno, že žalobce se tohoto jednání řádně zúčastnil, byl poučen a byl přítomen výslechu svědků nadporučíka Bc. S. H. a nadporučíka Bc. D. H. Žalobce se k výpovědi svědků nevyjádřil ani nenavrhл doplnění návrhu na dokazování. Z obou svědeckých výpovědí vyplývá, že žalobce nebyl po pracovní stránce dobře hodnocen. Soud také vycházel z doporučení senátu poradní komise Policejního prezidenta ze dne 17. 12. 2012. Senát poradní komise Policejního prezidenta Policie ČR, doporučil odvolacímu orgánu odvolání zamítnout a napadené rozhodnutí potvrdit.

K tomuto závěru se vyjádřil člen komise JUDr. P. T., který považuje závěr senátu za nesprávný, neboť senát se nevyrovnal s námitkami odvolatele a nevěnoval se prověření postupu služebních funkcionářů při nakládání s penězi za pokutové bloky v jiných případech. Postrádá zde objektivní postup. Senát bez uvedení podkladů označil odvolatele za osobu, která naplnila kumulativně zákonné znaky pro uložení tak závažného trestu, ať již s ohledem na dlouhodobou negativní prognózu jeho chování jako policisty, neustálé porušování interních předpisů a zákonných norem, závažnost jednání ve vztahu k úmyslné formě zavinění,

k následkům, jež nastaly (ohrožení dobré pověsti bezpečnostního sboru), ale i k pohnutce osobního prospěchu. Senát tak dovodil ze záznamů významných událostí převážně z roku 2006. Ty neměly být ve spisu vůbec zařazeny, neboť byly podkladem pro služební hodnocení z roku 2009. Ve spise bylo předloženo průběžné hodnocení, v němž je žalobce hodnocen jako příslušník, který dosahuje dobrých výsledků ve výkonu služby s výhradami, ale nikoliv poslední platné služební hodnocení z roku 2009, podle něhož je hodnocen jako příslušník, který dosahuje dobrých výsledků ve výkonu služby. Přitom podkladem pro rozhodování není průběžné, ale služební hodnocení.

Kázeňský trest odnětí služební hodnosti se ukládá za kázeňský přestupek se zvlášť škodlivým následkem, za porušení povinnosti vyplývající z porušení práv příslušníka, za jednání, kterým příslušník porušil služební slib, za opakované spáchání kázeňského přestupku se škodlivým následkem, jestliže předcházející uložení kázeňských trestů nevedlo v období 3 let k obnovení služební kázně příslušníka, za jednání, které má znaky přestupku a je v rozporu s požadavky kladenými na příslušníka, a nebo za opakované dosahování neuspokojivých výsledků ve výkonech služby uvedené v závěru služebního hodnocení. Kázeňský trest uložený žalobci se tak jeví jako příliš přísný a nepřiměřený. Podle názoru žalobce nebyla vyvrácena jeho obhajoba, že nebylo přihlédnuto k hodnocení srovnatelných jednání jiných příslušníků, kterým za stejné jednání byl uložen mírný trest. K námitce žalobce týkající se nepřiměřenosti uloženého trestu odnětí služební hodnosti krajský soud uvádí, že je důvodná. Dle krajského soudu zde nebyly naplněny podmínky ust. § 186 odst. 5 zákona č. 361/2003 Sb., které obsahuje alternativní výčet podmínek, za nichž je možno tento trest uložit. Podmínky pro uložení druhu kázeňského trestu jsou naplněny tehdy, je-li splněna alespoň jedna z alternativ uvedených v tomto výčtu. Z odst. 5 § 186 zákona o služebním poměru vyplývá, že při určení druhu kázeňského trestu se přihlédne k závažnosti kázeňského přestupku, zejména ke způsobu jeho spáchání, k významu a rozsahu jeho následků, k okolnostem, za nichž byl spáchán, k míře zavinění, pohnutkám, dosavadnímu přístupu příslušníka k plnění služebních povinností a k tomu, zda již byl kázeňsky trestán, jestliže se ve společném řízení projednává více kázeňských přestupků téhož příslušníka, přihlédne se při ukládání druhu kázeňského trestu též k této skutečnosti.

Krajský soud v Brně je toho názoru, že podmínky stanovené v odst. 5 v případě žalobce nebyly splněny. Je důležité, aby příslušník jednal čestně, svědomitě a ukázněně, aby dodržoval právní, služební předpisy, plnil rozkazy svých nadřízených a nikdy nezneužil svého služebního postavení a choval se tak, aby svým jednáním neohrozil dobrou pověst bezpečnostního sboru. Přesto v tomto projednávaném případě je soud toho názoru, že přezkoumatelným způsobem takto ze strany rozhodujících správních orgánů nebylo postupováno.

Zjevně rozhodující orgány nepostupovaly objektivně už tím, že přesvědčivým způsobem nebylo prokázáno, jakým způsobem žalobce naplnil kumulativně zákonné znaky pro uložení tak závažného trestu ať již s ohledem na dlouhodobou negativní prognózu jeho chování jako policisty nebo porušováním interních předpisů a zákonných norem ve vícero případech, prokázání úmyslného zavinění k následkům, jež nastaly a i k jeho osobním pohnutkám, kterým vedly k tomuto jednání. Jak sám žalobce vypověděl, ke svému jednání se okamžitě přiznal, sdělil své důvody, které ho k tomu vedly a ve velmi krátké době také finanční schodek doplatil (ve lhůtě 5 dní). Z celého hodnocení vyplývá, že žalobce nebyl dobrým policistou, byla zdůrazňována jeho pochybení, ale obsah správního spisu taková

jednání resp. řešení jeho pochybného jednání jako policisty neobsahuje. Jeho hodnocení je převážně z let 2006 a přitom toto jednání, kterého se dopustil v roce 2012 během července a srpna není podloženo předchozím závažným jednáním žalobce. Jak sám uvádí na začátku roku byl dokonce povýšen a z hodnocení, které jak bylo již výše uvedeno (bez data) založené na straně 46, 47 neskýtá dostatečný podklad pro hodnocení jeho pochybení při výkonu služby. Navíc žalobce s jednotlivými body hodnocení nesouhlasil a správní spis neobsahuje, jakým způsobem se s tím služební funkcionáři vypořádali. Podkladem pro služební hodnocení by měly být z pozdějšího období, alespoň od roku 2009. Podkladem pro rozhodování nemá být průběžné ale služební hodnocení. Lze tedy konstatovat, že nebylo zde naplněno odst. 5 ani 7 § 186 zákona o služebním poměru a také nebylo zde zdůvodněno řádným způsobem, tj. přezkoumatelným, proč byl žalobci uložen trest odnětí služební hodnosti, která pro něho měla dopad v tom, že byl také ze služebního poměru propuštěn. Je také možno souhlasit se žalobní námitkou žalobce, že se žalovaný řádným způsobem nevypořádal s jeho odvolacími námitkami proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

Všechny tyto skutečnosti vedou krajský soud k závěru, že žalobci se podařilo dovolat důvodu žaloby dle soudního řádu správního, tedy tvrzené vady řízení před správním orgánem, spočívající v tom, že při zjišťování skutkové podstaty byl porušen zákon v ustanoveních o řízení před správním orgánem takovým způsobem, že to mohlo ovlivnit zákonnost a pro tuto důvodně vytykanou vadu soud, který ve věci rozhoduje, napadené rozhodnutí správního orgánu musí zrušit ve smyslu ust. § 78 odst. 1 s.ř.s. ve spojení s ust. § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s.

Vzhledem k tomu, že k porušení práv žalobce došlo, přistoupil soud ke zrušení napadeného rozhodnutí a věc vrací žalovanému k dalšímu řízení se závažným právním názorem, jak má v řízení dále postupovat, tj. odkazuje na odůvodnění uvedené v tomto rozsudku a ukládá povinnost správnímu orgánu vycházet z právního názoru Krajského soudu v Brně výše vyjádřeného. V této souvislosti soud uvádí, že je zapotřebí přezkoumatelným způsobem vycházet z ust. § 186 odst. 5 zákona o služebním poměru a při určení druhu kázeňského trestu přihlídnout k závažnosti kázeňského přestupku, zejména ke způsobu jeho spáchání, k významu a rozsahu jeho následků, k okolnostem, za nichž byl spáchán, k míře zavinění, pohnutkám, dosavadnímu přístupu příslušníka k plnění služebních povinností a k tomu, zda již byl kázeňsky trestán. Teprve poté lze určit kázeňský trest ve smyslu ust. § 51 odst. 1 zákona o služebním poměru ve spojení s ust. § 186 odst. 7 téhož zákona.

Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému (§ 78 odst. 4 s.ř.s.). Právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

Soud rozhodl o náhradě nákladů řízení vycházejí přitom z ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V posuzované věci byl žalobce úspěšný, soud mu přiznal právo na náhradu nákladů řízení ve výši ... Kč. Tyto náklady spočívají jednak v úhradě soudního poplatku ve výši ... Kč, dále za 3 úkony po 3.100 Kč dle ust. § 11 odst. 1, písm. a), d), g) advokátního tarifu, za 3 x 300 Kč náhrady hotových výdajů dle § 13 odst. 3 advokátního tarifu a za ztrátu času v délce 5 hodin za každou půlhodinu po 100 Kč ve smyslu ust. § 14 odst. 3 advokátního

tarifu a cestovní náhradu za cestu Praha – Brno a zpět na jednání konané dne 21. 1. 2014 ve výši .. Kč a vzhledem k tomu, že právní zástupce je plátcem DPH přiznává se náhrada ve výši .. Kč, celkem tedy ... Kč. Soud přiznal náklady v souladu s úkony nacházejícími se ve spise. Soud uložil žalovanému povinnost uhradit žalobci tuto částku do 30-ti dnů od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce tak, jak je ve výroku uvedeno.

P o u ě n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 21. ledna 2014

JUDr. Milada Haplová, v. r.
předsedkyně senátu